

سوره عنكبوت (۲۹)

مکی و شامل شصت و نه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

الم. (۱)

آیا مردم خیال کرده اند همین که گفتند ایمان آورده ایم و لشان می کنند و امتحان نمی شوند؟ (۲)
ما کسانی را که قبل از آن ها بودند آزمودیم. خدا کسانی را که راست گفتند می شناسد و
دروغگویان را هم می شناسد. (۳)

آیا کسانی که کار بد می کنند خیال کرده اند از ما جلو خواهند زد؟ قضاوت بدی می کنند. (۴)
کسی که امید ملاقات خدا را دارد، بداند و عده ای که خدا داده آمدنی است و خدا شنوا و دانا است. (۵)

هر کسی کوشش بکند به نفع خودش کوشش می کند. بدون شك خدا از تمام افراد بشر بی نیاز
است. (۶)

کسانی که ایمان آوردند و کار صحیح کردند، بدی های آن ها را از بین می بریم و پاداشی بهتر از
کارهایی که می کردند به آن ها می دهیم. (۷)

ما به انسان سفارش کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند. اگر پدر و مادرت سعی کردند چیزی
را که نمی دانی شریک من بسازی، از آن ها اطاعت نکن. بازگشت شما پیش من است و من شما را
از کارهایی که می کردید خبردار می کنم. (۸)

کسانی را که ایمان آوردند و کار صحیح کردند در شمار درستکاران می آوریم. (۹)
عده ای از مردم کسانی هستند که می گویند: به خدا ایمان آوردیم. ولی وقتی در راه خدا مورد اذیت
قرار گرفتند، اذیت مردم را مثل عذاب خدا حساب می کنند، و اگر از طرف خدا پیروزی نصیب
شما شود، می گویند: ما با شما بودیم. آیا خدا به آنچه در سینه مردم هست آگاه تر نیست؟ (۱۰)
خدا افرادی را که ایمان می آورند می شناسد و منافقان را هم می شناسد. (۱۱)

افراد بی ایمان به افراد بالیمان گفتند که از راه ما پیروی کنید و ما گناهان شما را به گردن
می گیریم. آن ها ذره ای از خطاهای ایشان را به گردن نمی گیرند، آن ها دروغ می گویند. (۱۲)
آن ها بار گناهان خود را علاوه بر بار گناه منحرف ساختن دیگران بر عهده دارند، و روز قیامت
درباره این دروغ هایی که به هم می یافتند، مورد بازخواست قرار می گیرند. (۱۳)
ما نوح را پیش قومش فرستادیم و مدت نهصد و پنجاه سال بین آن ها ماند. طوفان آن ها را فرا
گرفت، به خاطر این که ظلم می کردند. (۱۴)

ما نوح و کسانی را که در کشتی بودند نجات دادیم و آن را نشانه ای برای مردم قرار دادیم. (۱۵)
و داستان ابراهیم را هم یاد کن، وقتی به قومش گفت: خدا را بندگی کنید و از نافرمانی و عذاب
او بترسید، اگر متوجه حقیقت باشید می دانید که این کار برای شما بهتر است. (۱۶)

شما به جای خدا بت هایی را بندگی می کنید و با دروغ آن ها را می سازید. این افرادی را که غیر
از خدا بندگی می کنید، صاحب رزقی برای شما نیستند. بنابراین روزی را از خدا بخواهید و فقط
بندگی او را بکنید (بنده و مطیع محض و بی چون و چرای هیچ کس جز او نباشید) و از او
شکرگزاری کنید، چون پیش او برگردانده می شوید. (۱۷)

اگر قبول نکنید، امت‌های قبل از شما هم قبول نکردند. **وظیفه پیغمبر فقط رساندن آشکار پیام الهی است.** (۱۸)

آیا ندیدند که خدا چگونه خلقت را شروع کرد؟ بعد آن را برمی‌گرداند. این کار برای خدا آسان است. (۱۹)

بگو: در زمین بگردید و نگاه کنید که خدا چگونه خلقت را شروع کرد. بعد هم خدا آخرت را بوجود می‌آورد، چون خدا قادر به هر کاری است. (۲۰)
هر کس را که بخواهد عذاب می‌کند و به هر کس که بخواهد رحم می‌کند. شما را پیش او برمی‌گردانند. (۲۱)

شما نه در زمین و نه در آسمان نمی‌توانید خدا را عاجز کنید، و **غیر از خدا یار و یآوری برای شما وجود ندارد.** (۲۲)

کسانی که منکر آیات خدا و ملاقات او شدند، افرادی هستند که از رحمت من ناامید شده‌اند و عذاب دردناکی دارند. (۲۳)

جواب قومش به ابراهیم فقط این بود که گفتند: او را بکشید یا بسوزانید. ولی خدا او را از آتش نجات داد. در این‌کار عبرت‌هایی برای افراد باایمان وجود دارد. (۲۴)

ابراهیم گفت: شما به‌خاطر دوستی بین خودتان در زندگی دنیا بت‌هایی غیر از خدا درست

کرده‌اید، اما روز قیامت بعضی از شما منکر بعضی می‌شوند و برخی از شما برخی دیگر را لعنت می‌کنند و جای شما در جهنم است و مددکاری نخواهید داشت. (۲۵)

لوط به او ایمان آورد و گفت: من به سوی صاحب‌اختیارم مهاجرت می‌کنم، چون خدا توانا و حکیم است. (۲۶)

اسحاق و یعقوب را به ابراهیم دادیم و پیامبری و کتاب را در میان فرزندان او قرار دادیم، و پاداش او را در دنیا دادیم و در آخرت از افراد درستکار است. (۲۷)

و **لوط را یادآوری کن وقتی که به قومش گفت: شما کار زشتی می‌کنید که هیچ‌کس از افراد بشر قبل از شما چنان کاری نکرده است.** (۲۸)

آیا شما با مردان شهوترانی می‌کنید و راه را قطع می‌کنید و در مجالس خود مرتکب کار زشت می‌شوید؟ جواب قومش فقط این بود که **اگر راست می‌گویی عذاب خدا را بر ما بیاور.** (۲۹)

لوط گفت: خداوندا، به من در مقابل این افراد تبه‌کار کمک کن. (۳۰)
وقتی فرستادگان ما برای ابراهیم مژده آوردند، گفتند: ما مردم این شهر را هلاک می‌کنیم، چون مردم آن ستمکار هستند. (۳۱)

ابراهیم گفت: لوط در آن شهر است. گفتند: ما کسانی را که در آن هستند بهتر می‌شناسیم. او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم، غیر از زنش که جزو باقیمانندگان در شهر است. (۳۲)

وقتی فرستادگان ما پیش لوط آمدند، لوط به‌خاطر آن‌ها ناراحت و دل‌تنگ شد. گفتند: نترس و غصه نخور، ما تو و خانواده‌ات را، به‌جز زنت که جزو باقیمانندگان در شهر خواهد بود، نجات می‌دهیم. (۳۳)

ما بعثت نافرمانی اهالی این شهر عذابی از آسمان بر آن‌ها نازل می‌کنیم. (۳۴)

و از آن آثار نمایانی برای افرادی که عقل خود را بکار می‌برند باقی گذاریم. (۳۵)
برادرشان شعیب را به شهر مدین فرستادیم. او گفت: ای قوم من، **فقط خدا را بندگی کنید (بنده و**

مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید) و به روز آخرت امید داشته باشید و در زمین فساد نکنید. (۳۶)

ولی او را به دروغ‌گویی متهم کردند و دچار زلزله شدند و در خانه‌هایشان از پا درآمدند. (۳۷) و قوم عاد و ثمود را هم هلاک کردیم و وضع خانه‌های آن‌ها برای شما روشن شده. شیطان کارهای آن‌ها را در نظرشان زینت داد و آن‌ها را از راه راست منحرف کرد در صورتی که بینا بودند. (۳۸)

و قارون و فرعون و هامان را هم هلاک کردیم. موسی برای آن‌ها دلایل روشن آورد، ولی آن‌ها در زمین تکبر ورزیدند، در صورتی که نمی‌توانستند جلوی عذاب ما را بگیرند. (۳۹) همه آن‌ها را بعثت گناهشان دچار عذاب کردیم. بر عده‌ای از آن‌ها طوفان شن فرستادیم، و صدای کشنده رعد عده‌ای دیگر از آن‌ها را فراگرفت، و بعضی از آن‌ها را نیز در زمین فروبردیم، و برخی از آن‌ها را غرق کردیم. خدا به آن‌ها ظلم نکرد ولی آن‌ها به خودشان ظلم می‌کردند. (۴۰) وضع کسانی که اولیایی غیر از خدا برای خود گرفتند، مثل عنکبوتی است که خانه‌ای برای خود درست کرده، در صورتی که سست‌ترین خانه‌ها خانه عنکبوت است، البته اگر متوجه حقیقت باشند. (۴۱)

خدا هر چیزی را که غیر از خودش به کمک می‌خوانند می‌شناسد. او توانا و حکیم است. (۴۲) این‌ها مثل‌هایی است که برای مردم می‌زنیم و فقط افراد دانا آن را می‌فهمند. (۴۳) خدا آسمان‌ها و زمین را بحق آفرید. در این کار نشانه‌ای برای افراد باایمان وجود دارد. (۴۴) آنچه از قرآن به تو وحی شده بخوان و نماز را بپا دار، چون نماز از کارهای زشت و ناپسند جلوگیری می‌کند و مسلماً یاد خدا بزرگتر است. خدا کارهایی را که می‌کنید می‌داند. (۴۵) با اهل کتاب فقط با بهترین روش گفتگو کنید مگر ستمکاران آن‌ها و بگویید که ما به آنچه بما نازل شده (یعنی قرآن) و آنچه به شما نازل شده (یعنی به تورات و انجیل و زبور و کتاب‌های پیغمبران دیگر) ایمان داریم. معبود ما (خدایی که ما از دستوره‌های او پیروی می‌کنیم) و شما یکی است و ما تسلیم او هستیم. (۴۶)

ما قرآن را این‌طور به تو نازل کردیم، بنابراین اهل کتاب به آن ایمان می‌آورند و بعضی از این‌ها (مشرکین) هم به آن ایمان می‌آورند و فقط افراد بی‌ایمان آن را انکار می‌کنند. (۴۷) تو قبلاً کتابی نخوانده بودی و با دستت خطی ننوشته بودی، چون در آن صورت کسانی که اهل باطل هستند دچار شك می‌شدند. (۴۸)

قرآن آیات روشنی در سینه افراد دانا است و فقط افراد ظالم منکر آیات ما می‌شوند. (۴۹) گفتند: چرا معجزاتی از خداوندش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو: معجزات در اختیار خدا است، و من فقط به‌طور روشن هشدار می‌دهم. (۵۰)

آیا برای آن‌ها کافی نیست که ما قرآن را، که بر آن‌ها خوانده می‌شود، به تو نازل کردیم؟ در قرآن رحمت و تذکری برای افراد باایمان وجود دارد. (۵۱)

بگو: خدا برای شهادت بین من و شما کافی است. آنچه را که در آسمان‌ها و زمین است می‌داند و کسانی که به باطل ایمان آوردند و منکر خدا شدند زیانکار هستند. (۵۲)

از تو می‌خواهند که عذاب زودتر نازل شود. اگر مدت معینی برای مهلت تعیین نشده بود، عذاب بر آن‌ها نازل می‌شد، و عذاب ناگهانی در حالی که متوجه نیستند بر آن‌ها نازل می‌شود. (۵۳)

از تو می‌خواهند که عذاب زودتر نازل شود، در صورتی که جهنم دور افراد بی‌ایمان را گرفته. (۵۴)

روزی که عذاب از بالا و از زیر پایشان آن‌ها را دربر می‌گیرد و خدا می‌گوید: نتیجه کارهایی را که می‌کردید بچشید. (۵۵)

ای بندگان باایمان من، زمین من پهناور است، فقط مرا بندگی بکنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای هیچ‌کس جز خدا نباشید). (۵۶)

هر کسی مزه مرگ را می‌چشد، بعد به‌سوی ما برگردانده می‌شوید. (۵۷)

و کسانی را که ایمان آوردند و کار صحیح کردند در غرفه‌هایی از بهشت جا می‌دهیم که زیر

آن‌ها نهرها روان است و همیشه در آن هستند. پاداش عمل‌کنندگان چقدر خوب است. (۵۸)

عمل‌کنندگانی که استقامت داشتند و به خداوندشان توکل نمودند. (۵۹)

چه بسیار جاندارانی که روزی خود را با خود حمل نمی‌کنند، خدا روزی آن‌ها و شما را می‌دهد،

و او شنوا و دانا است. (۶۰)

اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی آسمان‌ها و زمین را خلق کرده و خورشید و ماه را مسخر کرده؟

حتماً می‌گویند: خدا. پس چگونه منحرف می‌شوند؟ (۶۱)

خدا رزق را برای کسی که بخواهد گسترش می‌دهد یا بر او تنگ می‌کند، چون خدا هر چیزی را

می‌داند. (۶۲)

و اگر از آن‌ها بپرسی که چه کسی باران را از آسمان نازل کرد و به‌وسیله آن زمین را بعد از

مردنش زنده کرد؟ حتماً می‌گویند: خدا. بگو: ستایش هم فقط اختصاص به خدا دارد، ولی بیشتر

آن‌ها این را نمی‌فهمند. (۶۳)

این زندگی دنیا فقط سرگرمی و بازی است و زندگی واقعی در آخرت است، البته اگر بدانند. (۶۴)

وقتی سوار کشتی می‌شوند، خدا را در حالی که دین را برای او خالص می‌کنند به کمک می‌خوانند،

ولی چون خدا آن‌ها را از دریا نجات داد و به خشکی رساند، چیزهایی را شریک او می‌سازند. (۶۵)

تا منکر آنچه به آن‌ها داده‌ایم بشوند و از آن کامجویی کنند. نتیجه این کار را خواهند دانست. (۶۶)

آیا ندیدند که حرم امنی قرار داده‌ایم، در صورتی که افراد از اطراف آن ربوده می‌شوند؟ آیا به

باطل ایمان می‌آورند و منکر نعمت خدا می‌شوند؟ (۶۷)

چه کسی ظالم‌تر از کسی است که به خدا به دروغ افترا می‌زند، یا وقتی حق برای او می‌آید منکر

آن می‌شود؟ آیا در جهنم برای افراد بی‌ایمان جا نیست؟ (۶۸)

ما به کسانی که در راه ما کوشش کنند، راه‌های خودمان را نشان خواهیم داد. بدون شك خدا با

افراد نیکوکار است. (۶۹)